Kostra Ján (1910-1975): Jeseň, Lásky, Po ľúbosti, Báseň... :)

Obsah

- Jeseň
- Keď je už hrozno celkom zrelé
- Lásky
- Po ľúbosti
- Báseň

Jeseň

Ako je dobre na svete,

V jeseni človek pozná,

keď ťažká strapec hrozna

a iné plody dozreté.

Ako je hrozne na svete,

aká je jeseň hrozná,

keď pravda neľútostná

jej márne plevy rozmetie!

Jak sladli dary jesene

v náručí ženy nesené!

I chleby čerstvo pečené

i víno v pohári ku...

Nuž, odváž na jazyku

i trpkej pravdy korenie.

Keď je už hrozno celkom zrelé

Keď je už hrozno celkom zrelé,

keď vidíš jasne svoje ciele

a žiadostivosť stúpa v krvi,

vtedy ťa opäť smútok zdrví,

lebo je krása priďaleká.

Keď priblížiš sa, preč uteká.

Keď dohoníš ju, poraní ťa.

Keď napíšeš list, neprečíta.

Veď ona ani čítať nevie.

Je múdrim zrnom v tvojej pleve

a plevu stráca v slovách básne.

Je potom nahá, to je strašné,

lebo ju nevieš nazvať svojou.

Vyviedol si ju z nepokojov,

dovŕšil si jej krásne tvary,

no neskloní sa k tvojej tvári,

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

aby ti bola vďačná za to.
Veď je už nepotrebné dláto,
teraz len vánok nech ju hladí.
Tak beznádejne majú radi,
tak prenesmierne túžia po nej,
po žene predstáv,
po kráľovnej nad vinicami poézie,
keď strapec hrozna dozretý je.
Už vidíš jasne svoje ciele.
Už môžeš vypovedať: skvelé,
skvelé je víno týchto darov.
Lež jeseň ide, smútok z tvarov.

Lásky

Tá prvá voniavala živicou.
Chodím ju hľadať do lesa.
Na machu zaspatého budia ma
hrmiacich vlakov kolesá.
Voňala dymom dlhých ciest,
ktorý jej z rušňa zavial do blúzky,
keď som ju chystal v prítmí perónov
malátnu od cestovnej horúčky.
Tú prvú keď som bozkal do vlasov,
popichalo ma ihličie.
A tak sa stali vecí okrasou
milenky moje najmilšie.

Po ľúbosti

Keď v jed sa premieňa opojné víno chvíľ
a rieka preteká holými brehmi púšte,
tu ťarcha márnych ciest, bohatých kvetných míľ,
ku dnu ťa strháva v lepkavé bahno husté.
Len obzor, horiaci požiarom západu,
láka ťa umierať po všetkom bez ľútosti
a gestom plameňa preraziť ohradu,
ktorá ťa zvierala obručou úbohosti.
Po toľkých omyloch a poblúdeniach stých
len jedna istota. Si, dobrodružstvo smrti,
pochodňou vatriacou, majákom pocestných,
ktorým zmar uhasí večný smäd tesknej púti.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

Báseň

Podobná jarnej príške,
náhlemu prívalu
vrúcnosti dlaní nečakanej.
podobná mostu dúhy
nad brehmi márnosti,
nájdenej stope rannej.
podobná anjelovi,
zvestujúcemu spln
nádejí pochovaných.
Neverili sme krídlam
zlámaným v detskom sne,
a ty prilietaš na nich.
Podobná blíženiu sa
ku brehom pevniny,
zrodenej v božom ráne
po nociach čiernych búrok,
keď sťažne praskali,
k zániku nakláňané.
podobná zavzlykaniu
na dosah ruky v tme,
šťastnému vzlyku ženy,
keď predtým som ho hľadal
po hluchých diaľavách
pustatín bez ozveny.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania